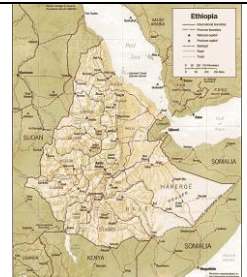

Zoekt de Here en Leef (Amos 5:6)

Nieuwsbrief 51 - februari 2016

Marja vertelt...

Co vond dat ik vakantie nodig had en toen onze Amerikaanse huisgenoot Susann vakantie kreeg van school, wilde ze mij meenemen voor een bezoek aan Wenen. Een mooie kans om ook naar Nederland te komen om zaken te bespreken met onze achterban. Het werd een nuttig bezoek en ik genoot om vele geliefden weer te kunnen zien. Begin april komen wij samen weer naar Nederland voor enkele weken o.a. voor een oogoperatie van Co.

Kersfeest. In Ethiopië vieren wij 2 keer kerstfeest: eenmaal het christelijke feest op 25 december (hier een werkdag) en eenmaal het Ethiopisch kerstfeest op 7 januari. Dit keer hadden we op 7 januari niet zoveel zin in nog een keer een gezinsfeest met uitgebreid eten terwijl elders in het land zoveel honger is. Dat geldt ook voor de opa van Setotaw en zijn dorp. Daarom zijn we met

al onze (6) thuiswonende kinderen in de bus gestapt en naar dat dorp gereden. We namen allerlei eten mee: 100 kg. maïsmeel, koffie, suiker, houtskool en voor - Ethiopië gebruikelijke - popcorn. En blij dat men met deze geschenken was! Alle kinderen hadden een washandje gemaakt met daarin een stukje zeep. Ook waren er in verschillende maten kleine Crox-schoentjes die konden worden uitgedeeld voor de vele blote voetjes. Voor al deze zaken is helaas geen budget, maar gelukkig kon dit toch worden gerealiseerd. Ik kreeg op mijn verzoek toestemming van opa (moslim) om te vertellen waarom wij dit allemaal mochten doen: "Wij zijn hier omdat God, de God van Liefde, Zijn Zoon Jezus Christus naar de aarde heeft gestuurd om Zijn Liefde door te geven. Wij zijn christenen en dit willen wij aan jullie geven

omdat we van jullie houden". Vele dorpingen, en ook opa, moesten huilen van dankbaarheid, men prees God. Alle eer aan God die ons hier heeft gebracht om de armste mensen te ontmoeten.

Hulpvragen. Vele arme mensen kloppen op de poort van de compound om hulp. Vaak kan er worden geholpen. Maar dat de hulp niet altijd op de goede plek komt, blijkt uit de volgende 2 voorvallen.

Een jonge moeder, we noemen haar Wurti, klopt met haar 4 weken oude baby aan. Ze vertelt dat haar man is overleden na een auto ongeluk. Ze woont in de buurt en kan niet terug naar familie omdat haar ouders zijn overleden en de familie van haar overleden man haar niet kent. De wijk-overheidspapieren worden ingevuld, de inschrijving wordt geregeld. Afsproken wordt dat zij mee gaat doen met het programma. Dit betekent: maximaal 2 maanden uitrusten, dan voorbereidende werkzaamheden voor het opzetten van 'small business', bijv. enjerra bakken, kruiden mixen en verkopen, enz. Al snel blijken moeder en baby ziek te zijn, ze dreigen uit te

drogen door tyfus (oorzaak: verkeerd water) en worden naar het ziekenhuis gebracht, waar ze medicijnen krijgen voorgeschreven. Gelukkig knappen beide op. Kunstvoeding wordt gekocht voor tijdelijke flesvoeding terwijl ook de borstvoeding op gang wordt gehouden. Na 1 week kan Wurti terug naar haar eigen kamertje. Ze blijft wel eten op de compound. Het meehelpen blijft echter achterwege, ze komt steeds later. Dan blijkt ineens dat haar man nog leeft. Wurti heeft helemaal geen zin in een small business. In overleg met sociale zaken wordt de hulp aan Wurti en baby ingetrokken.

Alertheid en consequent zijn blijven belangrijk. Dit blijkt ook voor Abbebich met haar 17 jarige zoon. Ze woont in een kamer van 2 bij 3,5 meter. Ze komt bij de poort en vertelt dat ze het studiegeld voor haar zoon niet kan

betalen. Hij zit in zijn laatste voorbereidende jaar voor de universiteit. Al door pratend blijkt dat de zoon opgenomen is door familie van de 3e echtgenoot. Abbebich is aidspatiënt. Om die reden wil de familie niets met haar te maken hebben. Hulp voor de zoon blijkt niet nodig, maar wel voor Abbebich. Co en Marja bieden haar een renteloze lening aan om een small business op te zetten. Zij is wat afwachtend. New Creation betaalt de huur van haar kamer. De eigenaar dreigt Abbebich met lichamelijk misbruik, daarom is ze wegegaan. Haar wordt een baan aangeboden in het tweelinghuis (zorg voor de huishouding en kinderen). De huur wordt van haar salaris in gehouden. Abbebich begint te huilen en wordt boos: ze wil alles, niks inhouden van de huur. Vervolgens gaat ze weg en neemt ergens anders een baantje aan voor de helft van het salaris dat ze op de compound zou krijgen.

Maar, meestal gaat de hulp heel goed. Zo ook bij een weduwe met 2 volwassen dochters die een eettentje is begonnen met een renteloze lening. Hun zaakje gaat prima en ze zijn al begonnen met afbetalen.

De generator. Al meer dan 2 jaar geleden zijn we op water gestoten op 104 meter diepte. De pomp zit er al in, maar we hebben een goede generator nodig om het water omhoog te krijgen. Deze wordt inmiddels aangeschaft en wordt gereed gemaakt om verscheept te worden. De kosten van de generator zijn € 8000 ex. BTW. Nog niet al het geld daarvoor is binnen, maar de stichting HSWE heeft al toegezegd dat we het kostendekkend kunnen aanschaffen en verscheppen. We hebben de hulp ingeroepen van twee vrienden/techneuten die alles verder regelen. Hopelijk komt de generator nu snel op zijn plaats, want in Ethiopië heerst erge droogte en daardoor dreigt er een grote hongersnood.

Co vertelt.... Na een goede reis zijn Marja en Susann weer veilig in Debre Zeit teruggekeerd. Wel vermoeid, maar OK. De kinderen waren heel blij hen weer te zien. Gelijk de draad weer opgepakt. De kinderen doen hun huiswerk en krijgen bijles, meestal in het grashuis. Dat is een fijne, koele plaats. Marja en de leraar waren daar met enige kinderen bezig toen plotseling onder luid gekraak het huis instortte. De middenpaal van hout, die in cement staat vanwege de termieten, was toch zo aangetast dat het grashuis naar beneden kwam op

hun hoofden. Gelukkig is er niets ernstig gebeurd, alleen wat builen. Gods bescherming is en blijft onmisbaar.